

**POSTANOWIENIE
o umorzeniu śledztwa**

dnia 19 czerwca 2006 r.

Ewa Stasiak - prokurator Prokuratury Okręgowej w Warszawie w sprawie V Ds 309/05 dotyczącej podejrzenia dokonania manipulacji akcjami Polmos Lublin S.A. w okresie od 24 stycznia 2005 r. do 10 lutego 2005 r. w Warszawie,
tj. o czyn z art. 183 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. O obrocie instrumentami finansowymi

na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 kpk

postanowiła

umorzyć śledztwo w sprawie podejrzenia dokonania manipulacji akcjami Polmos Lublin S.A. w okresie od 24 stycznia 2005 r. do 10 lutego 2005 r. w Warszawie,
tj. o czyn z art. 183 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. O obrocie instrumentami finansowymi, na zasadzie art. 17 § 1 pkt 2 kpk - wobec braku znamion czynu zabronionego

Uzasadnienie

W dniu 15 lutego 2005 r. do Prokuratury Okręgowej w Warszawie wpłynęło zawiadomienie prezesa Zarządu Polmos Lublin S.A. o podejrzeniu popełnienia przestępstwa polegającego na manipulacji instrumentem finansowym, poprzez treść artykułów prasowych dotyczących ewentualnych nieprawidłowości w zarządzaniu Polmos Lublin S.A., które zostały opublikowane w trakcie trwania zapisów na akcje tej spółki, tj. o czyn z art. 177 ust. 1 Ustawy Prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi.

W toku postępowania ustalono następujący stan faktyczny:

Decyzją z dnia 10 grudnia 2004 r. Komisja Papierów Wartościowych i Giełd dopuściła do publicznego obrotu akcje Polmos Lublin S.A., w

wyniku czego, w okresie od 1 do 10 lutego 2005 r. przeprowadzono publiczną ofertę akcji tej spółki, serii A i E.

W okresie poprzedzającym publiczną ofertę tj. w dniach 24 stycznia 2005 r. i 31 stycznia 2005 r. ukazały się dwa artykuły prasowe w tygodniku NIE pt. „Wódka nie do przepicia” oraz „Gul gul gul” autorstwa Przemysława Ć. W trakcie jej trwania natomiast, w dniu 10 lutego 2005 r., w dzienniku TRYBUNA został opublikowany artykuł autorstwa Czesława R. - pt. „Wódka się rozlała”

W treści przedmiotowych artykułów wskazano, iż w związku z zamiarem wprowadzenia Polmos Lublin S.A. na Giełdę Papierów Wartościowych jej większościowy akcjonariusz, a jednocześnie prezes jej Rady Nadzorczej Janusz P. oczekuje uzyskania ok. 100 mln. zł., które mają pochodzić z emisji akcji. Środki te mają zostać przeznaczone na rozwój Fabryki w Lublinie oraz na inwestycje w inne zakłady spirytusowe. Podkreślono także, iż wartość księgowa spółki to ok. 46,5 mln. zł., a jej zobowiązania ok. 80,50 mln. zł.

Dodatkowo przedstawiono informacje o spółkach, których większościowym akcjonariuszem jest w.wym., pierwszą z nich była Jabłonna S.A. - dostawca Polmos Lublin S.A., której w pierwszej połowie 2004 r. Polmos Lublin S.A. przekazała kwotę 3 mln. zł. tytułem wynagrodzenia za usługi doradcze. W odniesieniu do kolejnej spółki - Polmos Investment sp. z o.o., związanej w dniu 9 kwietnia 2003 r., stwierdzono, iż jej kapitał zakładowy pochodził z Jabłonnej S.A. i wynosił 5 mln. zł. Dodatkowo wskazano, iż już w dniu 11 kwietnia 2003 r., spółka ta dokonała przelewu - na rzecz Janusza P. - kwoty 4,8 mln. zł. Ponadto podniesiono, iż w dniu 28 stycznia 2004 r. doszło do zawarcia umowy pomiędzy Polmos Lublin S.A. a Market Consulting Europe Ltd. z siedzibą w Londynie (natomiast siedziba spółki nią zarządzającej miała mieścić się na Wyspach Dziewiczych). W oparciu o tę umowę Polmos Lublin S.A. zleciła wykonanie usług zmierzających do nabycia przez Polmos Lublin S.A. akcji stanowiących 80 % kapitału zakładowego spółki produkującej napoje alkoholowe w Wielkiej Brytanii”. Tytułem zaliczki uiszczono kwotę 2 mln. euro. Wskazano, iż w treści tejże umowy ujęto zapis, iż zaliczka przepada, jeżeli londyńska spółka stanie się niewypłacalna lub zostanie ogłoszona jej upadłość. W niedługim czasie po tym zdarzeniu w Luksemburgu powstała Ground Corporate Finance Partners z kapitałem akcyjnym 30 tys. euro (jej jedynym akcjonariuszem jest spółka JP Family Foundation z siedzibą na Antylach Holenderskich). Z treści publikacji wynikało nadto, iż w dniu 2 lutego 2004 r. doszło do przelewu kwoty 2 mln. euro z rachunku Market Consulting Europe Ltd. na rachunek Ground Corporate Finance Partners. W dniu 6 lutego 2004 r. Walne Zgromadzenie Akcjonariuszy Jabłonnej S.A. podjęło uchwałę, skutkiem której było podniesienie kapitału akcyjnego poprzez emisję akcji

na kwotę 9, 4 mln. zł. Do nabycia tych akcji zobowiązała się Ground Corporate Finance Partners.

Z treści artykułów wynikało, iż powodem dokonania wyżej opisanych operacji jest fakt nałożenia na nabywcę Polmos Lublin S.A. (w oparciu o zapisy umowy prywatyzacyjnej), tj. Jabłonnę S.A. zobowiązania do uiszczenia na rzecz Skarbu Państwa należności w pięciu równych ratach. W ocenie autorów publikacji, Janusz P nie posiadał na ten cel dość środków finansowych, o czym ma świadczyć fakt opóźnienia płatności drugiej raty o siedem miesięcy, co skutkowało nałożeniem na Jabłonna S.A. kary w kwocie 1,5 mln. zł.

Ustalono ponadto, iż dodatkowo, po opublikowaniu przedmiotowych artykułów do Commercial Union PTE BPH CU WBK S.A. przekazano anonimowo materiały dotyczące prywatyzacji Polmos Lublin S.A.

W toku wszczętego w niniejszej sprawie postępowania przesłuchano w charakterze świadków: **Wiesława S.** - prezesa Zarządu Polmos Lublin S.A., **Waldemara W.** - członka Zarządu oraz **Janusza P.** - przewodniczącego Rady Nadzorczej tej spółki. Świadkowie zeznali, że w okresie od lipca 2004 r. do lutego 2005 r. spółka prowadziła przygotowania do oferty publicznej swoich akcji, zakończone udanym debiutem na Gieldzie Papierów Wartościowych. W momencie otwarcia subskrypcji, w tygodniku NIE i dzienniku TRYBUNA ukazały się artykuły, w których treści opisane zostały nieprawidłowości związane z prywatyzacją spółki, które w ocenie ich autorów mogły zaistnieć. W tym samym czasie do inwestorów instytucjonalnych wpłynęła anonimowa informacja dotycząca również tych nieprawidłowości. W ocenie świadków, zarzuty podnoszone w treści przedmiotowych artykułów oraz materiałów przekazanych do Commercial Union PTE BPH CU WBK S.A. wskazują na możliwość popełnienia przestępstwa z art. 177 ust. 1 Ustawy Prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi, polegającego na manipulacji, o której mowa w art. 97 ust. 2 tejże Ustawy, wobec faktu, iż stwierdzenia te są niezgodne z prawdą.

Na okoliczności wskazane w treści doniesienia o przestępstwie przesłuchano także w charakterze świadka pracownika Komisji Papierów Wartościowych i Giełd - **Mariusza C.** Świadek przedstawił stanowisko Komisji w przedmiocie interpretacji art. 97 Ustawy Prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi, oświadczając ponadto, iż Departament Nadzoru Rynku nie prowadził postępowania sprawdzającego w zakresie czynów będących przedmiotem dochodzenia, a swą wiedzę w tym przedmiocie czerpie jedynie z treści postanowienia o odmowie wszczęcia dochodzenia wydanego uprzednio w niniejszej sprawie, a

doreczonego wykonującemu prawa pokrzywdzonego Przewodniczącemu Komisji Papierów Wartościowych i Giełd.

W toku dalszych czynności przesłuchano w charakterze świadków - w trybie art. 183 kpk - autorów przedmiotowych artykułów. I tak **Czesław R** autor artykułu opublikowanego w dzienniku TRYBUNA, zeznał, że otrzymał od redaktora naczelnego dziennika zlecenie przygotowania artykułu dotyczącego spółki Polmos Lublin S.A., jednocześnie przekazano mu kopie artykułów na jej temat, które ukazały się w tygodniku NIE oraz analizę ekspercką. Świadek zeznał ponadto, że w trakcie gromadzenia materiałów do artykułu zasięgał informacji od **Stanisława S** - Generalnego Inspektora Kontroli Skarłowej, **Wiesława R** - Prezesa Zarządu Giełdy Papierów Wartościowych S.A., **Łukasza D** - rzecznika prasowego Komisji Papierów Wartościowych i Giełd oraz **Małgorzaty P** - rzecznika prasowego NIK. Świadek stwierdził jednakże, że nie próbował ustalić, kto jest autorem ekspertyzy, którą otrzymał od redaktora naczelnego TRYBUNY **Marka B** gdyż uznał, że jest wiarygodna.

Przemysław Ć autor artykułu pt. „Gul gul gul”, opublikowanego w tygodniku NIE zeznał, że przed jego publikacją z Redakcją tygodnika skontaktowała się osoba, która zamierzała poinformować o nieprawidłowościach mających miejsce w spółkach **Janusza F**. Spośród przekazanych przez nią informacji, tylko te, dotyczące kwestii kredytu w kwotę 2 mln euro zaciągniętego przez firmę należącą do **Janusza P** oraz wynagrodzenia dla spółki Market Consulting Ltd. z siedzibą w Londynie, okazały się godne zainteresowania. Informacje te, zdaniem świadka, zostały zweryfikowane i doprowadziły do przekonania, że prywatyzacja Polmos Lublin S.A. została przeprowadzona niezgodnie z warunkami ustalonymi przez Ministerstwo Skarbu Państwa.

W trakcie postępowania na okoliczność zeznań złożonych przez **Czesława R** - przesłuchano w charakterze świadka **Marka B**, zatrudnionego w okresie od 1 lutego 2003 r. do 18 czerwca 2005 r. na stanowisku Redaktora Naczelnego dziennika TRYBUNA. Świadek zeznał, że nie pamięta zarówno szczegółów publikacji przedmiotowego artykułu, jak też okoliczności wejścia w posiadanie analizy dotyczącej Polmos Lublin S.A., którą następnie przekazał **Czesławowi R** - celem weryfikacji. Świadek dodał, że był przekonany, iż weryfikacja zostanie przeprowadzona w sposób solidny.

W nawiązaniu do faktu anonimowego przekazania do siedziby Commercial Union PTE BPH CU WBK S.A. materiałów dotyczących prywatyzacji Polmos Lublin S.A. sugerujących istnienie wątpliwości związanych z prawidłowością prywatyzacji oraz zarządzania spółką, w sprawie przesłuchano w charakterze świadka **Jerzego K**.

Wicedyrektora ds. Kontroli Operacji Inwestycyjnych Commercial Union PTE BPH CU WBK S.A. W.wym. zeznał, iż w dniu 2 lutego 2005 r. w siedzibie firmy została złożona anonimowa przesyłka, zawierająca kserokopie artykułów dotyczących Polmos Lublin S.A., opublikowanych w dzienniku TRYBUNA i w tygodniku NIE oraz kilkanaście stron prezentacji w języku angielskim na temat tej spółki i związanych z nią podmiotów. Do tych materiałów dołączona była informacja o ryzyku związanym z inwestycją w akcje Polmos Lublin S.A. Po zapoznaniu się z treścią przesyłki wystosowano pismo do prezesa Zarządu Polmos Lublin S.A., załączając kopie przedmiotowych materiałów z prośbą o zajęcie stanowiska w związku z ich treścią. Pismem z dnia 3 lutego 2005 r. Zarząd Polmos Lublin S.A. udzielił oczekiwanej odpowiedzi. W dniu 4 lutego 2005 r. w trakcie posiedzenia Komitetu Inwestycyjnego Funduszu, wyjaśnienia Zarządu spółki zostały uznane za wyczerpujące. Wobec powyższego, w dniu 7 lutego 2005 r. Fundusz złożył ofertę nabycia akcji Polmos Lublin S.A. Z zeznań przesłuchanych w charakterze świadków **Grzegorza B** od września 1999 r. do końca stycznia 2006 r. zatrudnionego w Commercial Union S.A., na stanowisku Wicedyrektora Zarządzającego Portfelem Polskich Akcji oraz **Michała Sz** - zatrudnionego od grudnia 2004 r. na stanowisku Dyrektora Inwestycyjnego wynikało, że wprowadzie Commercial Union S.A. nie wycofała się z zamiaru nabycia akcji Polmos Lublin S.A., to jednak została złożona oferta ze zbyt niskim limitem ceny, w wyniku czego spółka nie nabyła przedmiotowych akcji.

W toku śledztwa zgromadzono ponadto materiały dotyczące spółek Market Consulting Europe Ltd. z siedzibą w Wielkiej Brytanii oraz Ground Corporate Finance Partners z siedzibą w Luksemburgu.

Z ich treści wynikało, iż Ground Corporate Finance Partners z siedzibą w Luksemburgu, zarejestrowana została w dniu 5 lutego 2004 r. pod nr B 99044, jej kapitał zakładowy wynosi 30 000 euro i jest podzielony na 300 udziałów o wartości 100 euro każdy. Jedynym udziałowcem i założycielem spółki jest JP Family Foundation z siedzibą na Antylach Holenderskich. Market Consulting Europe Ltd. natomiast z siedzibą w Wielkiej Brytanii została zarejestrowana w dniu 1 grudnia 2003 r. pod nr 4979778.

Ponadto w raporcie o przedmiotowe materiały ustalono m.in., iż w dniu 28 stycznia 2004 r. pomiędzy Polmos Lublin S.A. a Market Consulting Europe Ltd. została zawarta umowa polegająca na tym, iż Polmos Lublin S.A. zlecił Market Consulting Europe Ltd. przeprowadzenie badań rynku spółek, które mogą być przedmiotem sprzedaży, prowadzenie negocjacji z akcjonariuszami potencjalnej spółki docelowej, których skutkiem miało być przedłożenie Polmosowi Lublin S.A. oferty złożonej przez akcjonariuszy, dotyczącej zakupu akcji stanowiących 80 % kapitału zakładowego spółki docelowej - produkującej napoje alkoholowe i

posiadającej swoją siedzibę na terytorium Wielkiej Brytanii. Umowa określała szczegółowo kryteria, które winna spełniać poszukiwana spółka. W treści umowy określono również zasady dotyczące wynagrodzenia za wykonane usługi, zgodnie z jej zapisami zatem, wynagrodzenie miało zostać wypłacone jedynie wtedy, gdy Polmos Lublin S.A. przyjmie ofertę i dojdzie do skutecznego nabycia akcji. Wynagrodzenie określono na 7,5 % ceny. Jednocześnie Polmos Lublin S.A. zobowiązana została do uiszczenia zaliczki na poczet zapłaty w wysokości 2 mln. euro. Kwota ta została przekazana na rachunek Market Consulting Europe Ltd.

W dniu 26 kwietnia 2004 r. została zawarta umowa pomiędzy Polmos Lublin S.A., Market Consulting Europe Ltd. oraz Jabłonna S.A. W jej treści wskazano, iż w związku z zawarciem w dniu 28 stycznia 2004 r. Kontraktu na Świadczenie Usług z Market Consulting Europe Ltd. oraz w związku z wolą przeniesienia przez Polmos Lublin S.A. wszystkich swoich praw i obowiązków wynikających z przedmiotowego Kontraktu na rzecz Jabłonna S.A. i gotowością Jabłonnej S.A. na ich przyjęcie, a także zgodą Market Consulting Europe Ltd. na przeniesienie praw wynikających z Kontraktu przez Polmos Lublin S.A. na rzecz Jabłonnej S.A. w nawiązaniu do zapłaty zaliczki w wysokości 2 mln. euro dokonanej przez Polmos Lublin S.A. na rzecz Market Consulting Europe Ltd. Strony postanowiły zawrzeć umowę ich cesji. W wyniku jej zawarcia Polmos Lublin S.A. dokonał cesji wszystkich praw wynikających z Kontraktu. W związku z powyższym Jabłonna S.A. zobowiązała się do zapłaty na rzecz Polmos Lublin S.A. kwoty 2 mln. euro do dnia 30 czerwca 2004 r.

W tym miejscu, niezależnie od oceny zgromadzonych w toku postępowania dowodów stwierdzić należy, iż kwestią zasadniczą na gruncie niniejszej sprawy jest rozstrzygnięcie zagadnień prawnych związanych z wykładnią przepisu art. 183 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. O obrocie instrumentami finansowymi.

Przepis ten zatem penalizuje w ust. 1 dokonanie manipulacji instrumentem finansowym w sposób wskazany w art. 39 ust. 2 pkt 1 - 3, pkt 4 lit. a lub pkt 5 - 7. Ponadto art. 43 ust. 1 tejże Ustawy wskazuje, iż zakaz manipulacji określony w w.wym. przepisach ma zastosowanie nie tylko do instrumentów finansowych dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym, ale również do tych, które dopiero są przedmiotem ubiegania się o dopuszczenie do obrotu na takim rynku. Dodatkowo przepis art. 43 ust. 2 rozszerza zakres stosowania przepisu art. 39 ust. 2 pkt 4 lit. b również na rynek pierwotny, tj. na papiery wartościowe będące przedmiotem oferty publicznej, które mają podlegać dopuszczeniu na rynku regulowanym. Tego rodzaju działanie jednak nie podlega

prawnokarnej odpowiedzialności, a na jego sprawcę może zostać nałożona jedynie kara pieniężna przez Komisję Papierów Wartościowych i Giełd.

Na gruncie niniejszej sprawy stwierdzić należy, iż na wniosek Zarządu Polmos Lublin S.A. z dnia 27 września 2004 r., decyzją Komisji Papierów Wartościowych i Giełd nr DSP/E/ 4110/52/81/2004 z dnia 10 grudnia 2004 r. spółki serii A i E zostały dopuszczone do publicznego obrotu. W wyniku tego, w okresie od 1 do 10 lutego 2005 r. przeprowadzono publiczną ofertę akcji tej spółki, serii A i E.

Z powyższego wynika, iż akcje Polmos Lublin S.A. w chwili publikacji przedmiotowych artykułów prasowych były jedynie przedmiotem oferty publicznej, nie znajdowały się one zatem na rynku regulowanym, a nawet w tym czasie nie były jeszcze przedmiotem ubiegania się o dopuszczenie do obrotu na tym rynku. Wniosek bowiem o dopuszczenie do obrotu giełdowego, będący zapoczątkowaniem tejże procedury został złożony przez spółkę dopiero w dniu 18 lutego 2005 r.

Z powyższego wynika, iż przepis art. 183 ust 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. O obrocie instrumentami finansowymi nie może mieć w niniejszej sprawie zastosowania, gdyż artykuły prasowe ukazały się w okresie subskrypcji akcji spółki. Wobec tego nie sposób przyjąć, iż doszło do manipulacji instrumentem finansowym w sposób określony w treści art. 39 ust. 2 pkt 4 lit. a tj. poprzez „rozpowszechnianie za pomocą środków masowego przekazu (...) fałszywych lub niezetelnych informacji albo pogłosek, które wprowadzają lub mogą wprowadzać w błąd w zakresie instrumentów finansowych przez dziennikarza, jeżeli nie działał z zachowaniem należytej staranności zawodowej (...)”

Ponadto, niezależnie od powyższego, podnieść należy, iż czyn będący przedmiotem niniejszego postępowania zaistniał w czasie obowiązywania - uchylonej przepisami Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. O obrocie instrumentami finansowymi - Ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. Prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi (z późn zmianami).

W związku z tym dokonano również analizy tegoż czynu przez pryzmat jej przepisów. Należy zatem zwrócić uwagę, iż przepisy art. 3a oraz 3b Ustawy Prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi, zostały zamieszczone w jej treści, w oparciu o przepisy Ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o zmianie Ustawy Prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi (Dz. U. z dnia 14 kwietnia 2004 r.).

Powyższa nowelizacja była związana z faktem akcesji Rzeczypospolitej Polskiej do struktur Unii Europejskiej, a w konsekwencji, z - wynikającym z przepisu artykułu 18 Dyrektywy 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie wykorzystywania poufnych informacji i manipulacji na rynku (nadużyć na rynku) (Dz.U.UE L z dnia 2 kwietnia 2003 r.). - nałożonym na Państwa Członkowskie

obowiązkiem wprowadzenia w życie, najpóźniej do dnia 12 października 2004 r. przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do wykonania powyższej dyrektywy.

Sporządzony w oparciu o postanowienia m.in. wyżej wskazanej Dyrektywy, projekt nowelizacji Ustawy Prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi objął zagadnienia, co do których potrzeba ich ustawowego uregulowania znalazła uzasadnienie w wymogu pełnej i jednoznacznej implementacji norm zawartych w jej treści dotyczących rynku kapitałowego. Należy jednakże wskazać, że w treści uzasadnienia projektu nowelizacji Ustawy nie przedstawiono argumentacji przemawiającej za propozycją wprowadzenia tak zrehabilitowanych przepisów art. 3a i 3b.

W treści art. 3a Ustawy Prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi Ustawodawca zawarł zakres przedmiotowy pojęcia „instrument finansowy”. Pojęcie to w obowiązującej przed nowelizacją wersji Ustawy nie było znane, a wobec tego należy podkreślić, że posiadało ono znacznie szerszy zakres, niż pojęcie „papiery wartościowe”, którym również posługiwał się Ustawodawca. W art. 3b został określony zakres zastosowania przepisów Ustawy w odniesieniu do instrumentów finansowych. Z treści art. 3 b wynikało, że w odniesieniu do instrumentów finansowych jej przepisy stosowało się na wszystkich etapach związanych z ich wprowadzaniem i funkcjonowaniem w publicznym obrocie. Tak więc, przepis ten miał zastosowanie do instrumentów finansowych:

- dopuszczonych do publicznego obrotu,
- będących przedmiotem ubiegania się o dopuszczenie do publicznego obrotu,
- będących przedmiotem ubiegania się o dopuszczenie do obrotu na rynku regulowanym,
- dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym.

Oczywistym było, że przepisy dotyczące każdego z wymienionych wyżej etapów związanych z wprowadzaniem i funkcjonowaniem instrumentów finansowych w publicznym obrocie winny być stosowane odpowiednio. Wobec powyższego sprzeczne z zasadami logiki prawniczej byłoby stosowanie przepisów dotyczących danego etapu związanego z ich wprowadzaniem i funkcjonowaniem w publicznym obrocie w stosunku do instrumentu finansowego, który jeszcze się na nim nie znajduje.

Próba przyjęcia i zastosowania przeciwnej koncepcji prowadziłaby w konsekwencji do powstania nielogicznych konstrukcji prawnych.

Dla przykładu: stosowanie wprost art. 3 b Ustawy Prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi w odniesieniu do regulacji dotyczących manipulacji instrumentem finansowym prowadziłoby do uznania, że jest ona możliwa także w stosunku do instrumentów, które w ogóle nie zostały dopuszczone do publicznego obrotu, a jedynie są przedmiotem ubiegania

się o ich dopuszczenie do tego obrotu, co oznacza, że mogą znajdować się na wstępnym etapie procedury związanej z uzyskaniem zgody Komisji Papierów Wartościowych i Giełd na wprowadzenie do takiego obrotu.

Podkreślić przy tym należy, że Ustawa Prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi zgodnie z jej art. 1 ust. 1 normowała publiczny obrót papierami wartościowymi, tak więc obrót papierami wartościowymi, które nie zostały dopuszczone do obrotu publicznego pozostawał poza jej zakresem przedmiotowym.

Te same kwestie należało odnieść do przepisów Rozdziału 6 Ustawy Prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi, dotyczących zagadnień związanych z pojęciem i określeniem rynku regulowanego. Rynek ten bowiem obejmuje rynek giełdowy i pozagiełdowy, a przeznaczony jest do obrotu wtórnego papierami wartościowymi dopuszczonymi do publicznego obrotu. Przepisy regulujące obrót giełdowy (art. 98-110 Ustawy Prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi, statut i regulamin Giełdy Papierów Wartościowych) wyraźnie rozróżniały czynność dopuszczenia papierów wartościowych do obrotu publicznego, od czynności wprowadzenia ich do obrotu giełdowego. Zatem przez wprowadzenie, należy rozumieć decyzję Zarządu Giełdy Papierów Wartościowych o wystaczeniu pierwszego notowania papierów wartościowych, w przypadku akcji - dodatkowo określenie rynku notowań, do tej chwili akcje nie mogły być przedmiotem obrotu wtórnego. Tym samym do akcji, którymi obrót może być dokonywany jedynie na rynku pierwotnym, nie mogą mieć zastosowania przepisy Rozdziału 6 Ustawy, te bowiem dotyczą wyłącznie akcji znajdujących się w obrocie giełdowym w ramach rynku regulowanego.

Wobec powyższego należy zatem stwierdzić, że zakaz określony w art. 177 Ustawy Prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi, dotyczący manipulacji ceną papierów wartościowych odnosił się wyłącznie do publicznego obrotu wtórnego, który dokonuje się na rynku regulowanym. Konsekwentną powyższego jest stwierdzenie, iż również w okresie obowiązywania przepisów uchylonej Ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. Prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi (z późn. zmianami), czyn będący przedmiotem niniejszego postępowania nie zawierał znamion czynu zabronionego.

W tym miejscu, abstrahując od wszystkich poczynionych wyżej ustaleń należy rozważyć kwestię ewentualnego rozpowszechniania przez autorów publikacji będących przedmiotem niniejszego postępowania fałszywych lub niepełnych informacji, które wprowadziły lub mogły wprowadzić w błąd w zakresie instrumentów finansowych, w postaci akcji Polmos Lublin S.A.

Jak już wyżej wskazano, informacje zawarte w artykułach prasowych dotyczyły treści umów faktycznie zawartych przez Polmos Lublin S.A. w dniach 28 stycznia 2004 r. i 26 kwietnia 2004 r., dodatkowo opatrzone je jedynie komentarzem.

Należy zatem przyjąć, iż w treści tychże publikacji przedstawiono zgodne z istniejącym stanem rzeczy fakty, a treść zeznań przesłuchanych w charakterze świadków autorów przedmiotowych publikacji, dała podstawy do przyjęcia, iż gromadzone przez nich dane w tym zakresie były przedmiotem stosownej weryfikacji, dokonanej z zachowaniem należytej staranności zawodowej.

Powyższe ustalenia wskazują, iż - nawet w przypadku, gdyby możliwe było - co do zasady - zastosowanie do czynów będących przedmiotem niniejszego postępowania przepisu art. 183 ust 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. O obrocie instrumentami finansowymi, to - nie - niespełnione zostałyby przesłanki odpowiedzialności karnej określone w treści art. 39 ust. 2 pkt 4 lit. a.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, postanowiono, jak na wstępie.

PROKURATOR
PROKURATURY OKRĘGOWEJ
w Warszawie

mgr Ewa Ślasiak

Pouczenie:

1. Stronom procesowym przysługuje prawo przejrzenia akt sprawy i złożenia zażalenia na powyższe postanowienie do prokuratora nadrzędnego nad prokuratorem, który wydał postanowienie (art. 306 § 1 i 2 kpk). Jeżeli prokurator nadrzędny nie przychyli się do zażalenia, kieruje je do sądu (art. 306 § 2 kpk). Sąd może utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie lub uchylić je i przekazać prokuratorowi celem wyjaśnienia wskazanych okoliczności, bądź przeprowadzenie wskazanych czynności (art. 330 § 1 kpk). Jeżeli prokurator nadal nie znajdzie podstaw do wniesienia aktu oskarżenia, wyda ponownie postanowienie o umorzeniu śledztwa. Postanowienie to będzie podlegało zaskarżeniu tylko do prokuratora nadrzędnego (art. 330 § 2 kpk). W razie utrzymania przez prokuratora nadrzędnego w mocy zaskarżonego postanowienia, pokrzywdzony, który wykorzystał uprawnienia przewidziane w art. 306 § 1 i 2 kpk, może

wnieść akt oskarżenia do sądu w terminie 1-go miesiąca od daty doręczenia zawiadomienia o postanowieniu (art. 330 § 2 kpk i art. 55 § 1 kpk). Akt oskarżenia winien spełniać wymogi określone w art. 55 § 1 i 2 kpk. Inny pokrzywdzony tym samym czynem może aż do rozpoczęcia przewodu sądowego na rozprawie głównej przyłączyć się do postępowania (art. 55 § 3 kpk)

2. Na rozstrzygnięcie co do dowodów rzeczowych zażalenie przysługuje również osobie, od której odebrano przedmioty lub która zgłosiła do nich roszczenie (art. 323 § 2 kpk).

Zarządzenie:

Stosownie do art. 100 § 2, 140, 306 § 1 kpk odpis postanowienia doręczyć:

pokrzywdzonym:

Przewodniczący Komisji Papierów Wartościowych i Giełd
Pl. Powstańców Warszawy 1
00-950 Warszawa

Polmos Lublin S.A.
ul. Klonowa 8
00-950 Warszawa

i jej pełnomocnikowi:

adw. Andrzej K

PROKURATOR
PROKURATURY OKRĘGOWEJ
w Warszawie

mgr Ewa Stasiak

PROKURATOR
WYDZIAŁU W ŚLEDZIEGO
PROKURATURY OKRĘGOWEJ W WARSZAWIE

Margaryta Dukiewicz